

Posudek bakalářské práce

Student/ka: Jan Grabec
Studijní obor: hispanistika
Téma práce: Hlavní motivy a témata v poezii Rubéna Daría
Rozsah: 53 str.
Vedoucí: Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Oponent: Mgr. Dora Poláková, PhD.
Datum obhajoby: 21. 6. 2011

Chtěla bych ocenit, že si Jan Grabec zvolil za předmět bakalářské práce básnické dílo, které přeje jen na studenta - začínajícího odborníka - klade větší nároky. Sáhl navíc po autorovi, jehož tvorba byla od samého počátku předmětem kritického zájmu a před každým, kdo se jí chce zabývat, vyvstává nutnost seznámit se alespoň obrysově s bohatou sekundární literaturou. A konečně vlastní téma práce – tematická a motivická výstavba Daríovy poezie – se jen těžko obejde bez začlenění do širšího kulturně-historického rámce. Toto všechno jsou úskalí, která se Jan Grabec musel pokusit zdolat.

Od prvních stran je zřejmé, že se nedal nejsnadnější cestou. Např. pokud jde o zmíněný kulturně historický kontext (1. kapitola), opírá se jak o snadno dostupné internetové zdroje tak o detailní zasvěcené studie editorů Daríova díla nebo některé dnes již klasické monografie věnované modernismu (Gullón), ale také o studie a autory, prozrazující jeho čtenářské preference (Huidobro, Rimbaud). Podobně v 2. kapitole, v níž se zabývá Daríovými „estetickými preferencemi“, zaujme široký rejstřík sekundární literatury (Bergson, Nietzsche, Platon, Kouba, Paz). Tato šíře a rozmanitost je sympatická, ale také prozrazuje určitou těkavost nejen ve volbě opor a inspirace, ale i v samotném pojetí problematiky. Jednotlivé podkapitoly „estetických preferencí“ míří někdy spíše k tématům a motivům, jindy k filozofickým úvahám a neusilují o určitý scelující a jasně vymežující výklad Daríovy poetiky. Ale nelze jim upřít jednu věc: autorův zápal a upřímnou snahu uchopit a vyjádřit specifickou povahu Daríovy poezie. Jeho postřehy jsou zajímavé i tam, kde prozrazují jistou ukvapenost nebo ještě malou čtenářskou zkušenost (např. při srovnávání Daría s jinými modernisty – viz třeba konstatování o váze erotismu v Daríově díle na str. 24).

Myslím, že výše zmíněné slabiny jsou nejzřetelnější ve 4. kapitole, věnované struktuře verše. Mrzí mě, že Jan Grabec nedal na mé rady, aby si nejprve ujasnil některé základní koncepty versologie, než se pustí do úvah o povaze Daríova verše. Pokud se chce poezii i nadále věnovat (a bylo by to dobré, myslím, že má pro to předpoklady), bude to muset dříve nebo později udělat.

Stěžejní část práce představují kapitoly 5. a 6., které se zabývají vybranými motivy Daríovy poezie a jejich proměnami ve dvou sbírkách – *Světských sekvencích a Zpěvech života a naděje*. I když i tady lze autorovi vytknout jistou nesoustavnost a přelétavost, je nesporné, že je schopen se Daríovou poezií nejen nadchnout, ale také ji racionálně analyzovat a interpretovat. Jeho závěry o významových posunech, k nimž dochází v druhé z uvedených sbírek, jsou věrohodné a dobře doložené konkrétními příklady.

Bakalářské práci Jana Grabce by bylo možné vytknout některé formulační neobratnosti i prohřešky pro správné češtině, ale poněvadž jsem její vznik sledovala od samého počátku, chci naopak vyzdvihnout velké úsilí, které nápravě těchto věcí věnoval, a stejně tak jeho snahu o nalezení pevnějšího řádu pro své myšlení a vyjadřování. I z tohoto úhlu pohledu je jeho práce přínosná.

Navrhuji, aby byla přijata k obhajobě.

